

νερώσῃ τὴν εἰδημοσύνην του· προτιμᾶ νὰ δμιλῇ τὴν γαλλικὴν ἢ γερμανικήν, ἀς ἐπίσταται ὅπωστον καλῶς, ἀλλὰ γράφει μετρίως, καὶ κατὰ στιγμὰς ἀδικέτους, μετριώτατα. Ἐπιτηδεύεται τὸν ρήτορα καὶ ἔχει τὴν ἀδυναμίαν νὰ συράπτῃ μακρὰς φράσεις, ἐν αἷς δυστυχῶς ἐπαναλαμβάνονται συχνότατα αἱ αὐταὶ λέξεις, διότι ἡ βουλγαρικὴ γλῶσσα δὲν ἀπέκτησεν ἔτι λεξιλόγιον πλούσιον καὶ ποικιλον. Ἀλλ', εἶναι διδάκτωρ τὰ νομικὰ καὶ πρέπει νὰ τῷ συγχωρθῇ ἡ πολυλογία του.

Δὲν ἀγαπᾶται τοὺς Ἑλληνας, οὓς πρώτους μισεῖ, οὔτε τοὺς Τούρους, κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχομένους εἰς τὴν σειρὴν τῶν ἀντιπαθειῶν του, οὔτε τοὺς Ρουμανούς, οὔτε τοὺς Σέρβους, οὔτε τοὺς μαυροβούνιώτας· δὲν ἀγαπᾶται τοὺς γείτονάς του καὶ κατὰ μεγαλείτερον λόγον τοὺς ξένους, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐνασμενίζεται ἐπιδεικνύων τὴν σημασίαν του ὡς κυβερνῶντος τὴν χώραν του. Μεθ' ὁποίας ὑπερφράντιας θὰ ἔλεγε πρὸς ἓνα Βίσμαρκ ἢ Γλάδστωναν αὐτεῖο Sono pittore. "Ο, τι ἀγαπᾶται εἶναι οἱ Ρώσοι μόνοι καὶ τὸ βαλάντιόν του.

Διότι ὁ βουλγαρος πολιτικὸς εἶναι λίγαν φειδωλός. Δὲν ἐπιβάνει ἀμάξης· ἀλλὰ πεζῇ πορεύεται εἰς τὸ ὄπουργεῖόν του. Μόλις δις τοῦ ἔτους ἀνακαίνιζει τὰ ἐνδύματά του, καὶ δὲν ἀλλάσσει καθ' ἑκάστην ὑποκάμισον. Φυλάσσει τὸ χρῆμά του, ὃσει ἦν ἔμπορος προτιθέμενος νὰ χρεωκοπήσῃ. Εἰς τοὺς ἡγεμονικοὺς χοροὺς πορεύεται φέρων τὰ αὐτὰ καὶ περισσούς χειρόκτια καὶ τὴν γαμηλιαίαν βελάδαρ του, ὡς ἀπλοὺς τις τῶν Παριτίων Bourgeois. Εν διαθεσιμότητι δὲν χάνει στιγμὴν ἔξακολουθῶν τὸ ἐπάγγελμά του ὡς δικιγόρος ἢ διδάσκαλος. Τὸν σέβομαι δι' αὐτὸ διότι ἔχει τι τὸ δημοκρατικὸν ἢ ἐπάνοδος αὐτῇ εἰς τὴν χορείαν τῶν μὴ προνομιούχων θυητῶν...

Καλὲ καὶ ἀγαθὲ βουλγαρες διπλωμάται, παρέστησα καλῶς τὰ προσόντα σου ἢ ἀπέτυχον εἰς τὴν εἰκόνα; Συγχώ-

— Ίδον καὶ ἡ πυρῆτις... Ἡτο ἔρριμένη ἐπὶ τοῦ μαρμάτης ἑστίας, τὸ δὲ χαρτίον εἶχε ριφθῆ πλησίον.

— Ο Ραούλ ἔρριψε τὸ πιστόλιον εἰς τινὰ γωνίαν μετά τίνος λύστης, ἔπειτα διὰ τῶν ἔξηγρωμένων ὀρθαλμῶν του ἐζήτησε πέριξ ἔτερόν τι ὅπλον, ὅπως κτυπηθῇ. Ἡ σπάθη του ἦν ἔκει ἐν τῇ θήκῃ αὐτῆς ἀνηρτημένη καὶ ὥρμησε νὰ καταλάθῃ αὐτήν. Ἀλλὰ δὲν εὗρε τὸν καιρόν. Η θύρα του θαλάμου ἡνεψήθη καὶ ὁ Λανδρὺ εἰσῆλθε.

— Διστυχῆ! ἐπεφώνησεν ὁ νεανίας, ἐκενώτας τὸ πιστόλιόν μου;

— Μάλιστα, κύριε, ἔγω.

— Διατέ, εἰπὲ καὶ ἐν τινὶ δικαιώματι;

— Κύριε Δεσιμάτη, ἀπήντησεν ὁ Λανδρὺ, ἐνήργησα κατὰ τὰς δόνηγίας, ἀς ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου μου.

— Τοῦ κυρίου σου!

— Εἴμαι ἐνταῦθα Φρειδερίκος, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ βαρόνου Δεσιμάτη· ἀλλὰ μὲ ίδατε τὴν νύκτα ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πέδρο Κάστορα μετημφιεσμένον εἰς ναύτην· εἴμαι ὁ Σωσθένης Λανδρύ.

— Σεῖς, σεῖς, εἰσθε σεῖς! ἐπεφώνησεν ὁ νεανίας ἐκπληκτός.

— Εἴμαι ἔγω, κύριε Ραούλ, καὶ δὲληθῆ μου κύριος εἶναι ὁ μαρκήσιος Σχμαράνδ, θεῖός σας. Ο μαρκήσιος δι' ἐμοῦ σας ἀπαγορεύει νὰ φονεύθητε, δικτάσσει νὰ ζήσητε.

— Νὰ ζήσω, νὰ ζήσω ἀτιμος;

ρει ἀν τὴν κατέστησα λίκιν ἀληθῆ. Τὰς ἀρετάς σου θὰ θάψη τὸ παρελθόν καὶ ημέραν τινὰ θὰ εὑρεθῶσι ἀνειλικρινέστεροι ἐμοῦ νὰ στιγματίσωσι τὰς κακίας σου!

Πρόσπερος

ΣΤΑΦΙΣ*

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πόργος, 25 Αύγουστου.

Ο καιρὸς, ἀφ' ὅτου ἔγραψα ὑμῖν, ἔξακολουθεῖ λαμπρὸς, συντελῶν εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τοῦ καρποῦ, καὶ ἐλπίζεται, διτὶ ἔαν ἔξακολουθήσῃ τοιοῦτος μετὰ 10—15 ημερας νὰ συγκομισθῇ Ἑηρός.

Εἰς Πάτρας, ὡς γινώσκετε, ἐφορτυθηταν τὰ πριμαρόλια, αἱ δὲ τιμαὶ ἦνοιξαν ἀπὸ τὰ 35—38—39 ἐπαρχιακὰ καὶ μικρὰ μερὶς μὲ 41 ταλ. τὰ δὲ πατρινὰ βρεγμένα καλὰ 40. Ενταῦθα ἀκόμη δὲν ἔγενοντο ἀγοραλ. Μόνον εἰς τὸν Κάμπο ήγορχόσθησάν τινες ποσότητες εἰς τὰς δραχ. 200—205.

Αἱ φορτώσεις ἀρχονται εἰς Κατάκωλον τὴν προσεχῆ δευτέραν, καίτοι δὲν συνεκομίσθη εἰς τὰς ἐκεῖ ἀποθήκας σταφιδοκαρπὸς ἵκανος πρὸς συμπλήρωσιν φορτίου, ὅπερ ἀξιοῦσι νὰ λάθωσι πέντε πρακτορεῖα διαφόρων ἀτμοπλοϊκῶν ἔταιριῶν, οὐ ἔνεκα προσιωνίζεται μέγιστος συναγωνισμός.

Ως προέγραφαν ὑμῖν ἔνεκα τῆς καταπεσούσης ἐν ἀρχῇ βροχῆς οἱ ἔμποροι δὲν ἔχουσι θάρρος νὰ προσθῶσιν εἰς πράξεις, φοβούμενοι μὴ πάθωσι τὰ τοῦ 1877. Καλὸν δὲ θὰ ἂντοι οἱ κύριοι πράκτορες τῶν ἀτμοπλοίων νὰ μὴν ἐπίζητωσι

*) Αἱ εἰδήσεις τῆς ἐπιστολῆς ἦν ἀλέθομεν χθὲς εἴναι προγενέστεραι τῶν περὶ βιοχῆς τηλεγραφημάτων ἀπερ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ Σαββάτου φύλῳ.

— "Οχι, κ. Ραούλ, οχι. Ο βαρόνος ἀποδοὺς δικαιοσύνην αὐτὸς ἔσυτῷ, ἀπέπλυνε τὸ ὄνομά σας ἀπὸ τοῦ αἰσχους. Τὸ παρελθόν ἀπέθανε μαζύ του, η τιμὴ σᾶς μένει!"

— Τὰ κακουργήματα τοῦ πατρός μου είναι γνωστά!

— Μόνον εἰς τινὰ πρόσωπα. Οι κκ. Βιολαίν καὶ Μωρίεν εἰσὶ φίλοι τῆς μητρός σας· ὁ κ. Πέδρο Κάστορας μέλλει νὰ γίνη ὁ γαμβρὸς τοῦ κ. Βιολαίν, ὁ κ. Ιάκωβος Γρανδὲν εἴναι ἐπίτης φίλος τῆς θυμετέρας οἰκογενείας. Τὸ ἀποκαλυφθὲν μυστικὸν θὰ τηρηθῇ. Ο κ. μαρκήσιος Σχμαράνδ οὐδέποτε ήθέλησεν οἱ ἀθῶι νὰ φέρωσι τὴν ποινὴν τοῦ ἐνόχου. "Α! κύριε Ραούλ, πρέπει ν' ἀγαπᾶτε τὸν θεῖον τοῦτον, δότις σᾶς προστατεύει, νὰ τὸν σέβησθε, νὰ τὸν τιμᾶτε... Ή εὐγνωμοσύνη ἐπιβάλλει ὑμῖν τὸ καθήκον τοῦ ὑπακούειν αὐτῷ ἐν πᾶσι· πρέπει νὰ ὑποκύψητε εἰς τὴν θέλησίν του.

Ποία διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύω ἀδελφῶν! "Οσον ὁ κ. Δεσιμάτης ἦν ἀθλιος, τοσοῦτον δι μαρκήσιος Σχμαράνδ ητο εὐγενής, γενναιόφρων, μέγας! Θέλει νὰ ζήσητε, κύριε, δότις ἀνακτήσησθε τὰ δικαιώματα τῆς ἐκτιμήσης τῶν τιμίων ἀνθρώπων, ἀτινα ἀπώλεσεν ὁ πατήρ ὑμῶν· Θέλει νὰ ζήσητε, ίνα ἀνορθώσητε τὸ ὄνομα τοῦ οἴκου ὑμῶν· τέλος, κ. Ραούλ, σᾶς διατάσσει νὰ ζητήσητε χάριν τῆς μητρός καὶ τῆς ἀδελφῆς σας.

— "Άδειφή μου! Α! Θεέ μου! Ελησμόνησα... Τρέξω μεν, τρέξωμεν ταχέως.

παρακαίρους φορτώσεις βιάζοντες οὕτω τοὺς ἐμπόρους εἰς ἀγορὰς διὰ τῶν ἀφίξεων τῶν ἀτμοπλοίων των, αἵτινες παραβλάπτουσι καιρίως τὰ συμφέροντα οὐχί μόνον τῶν ἐμπορευμένων ἀλλὰ καὶ τῆς κτηματικῆς τάξεως.

*
Ηλεῖος

ΜΕΤΟΧΑΙ ΚΩΠΑΙΔΟΣ

Μέγας σάλος ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔνεκα τῶν μετοχῶν Κωπαΐδος. Ἀπὸ διεκοσίων πενήντα φράγκων χρυσῶν ἔξεπτεν εἰς πενήντα χάρτενα ἑκάστη. Κν. Συρα ἔχομεν πληροφορίας διτὶ πολλοὶ οἰκογενειάρχαι, οἵτινες ἐπρομηθεύθησαν τοιχίτας ἐκ πίστεως πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀντιπρόσωπον των κ. Σκουλούδην, περιηλθού εἰς δεινὴν ἀπελπισίαν. Λέγονται πολλὰ περὶ ταχυδακτυλουργικῆς συναρπαγῆς πέντε ἑκατομμυρέων. Η Ἐταιρία καθῆκον ἔχει νὰ διαφωτίσῃ καὶ νὰ καθησυχάσῃ τὴν ἀγοράν. Προσκαλοῦμεν αὐτὴν ἐπ' ὀνόματι τόσων συμφερόντων νὰ δημοσιεύσῃ τοὺς ἴσολογισμοὺς τῆς. Δὲν ἐλπίζομεν διτὶ θ' ἀφήσῃ νὰ παρέλθουν ἐπισιωπή τοιαῦτα γεγονότα ἐκτιθέντα μέχρις ἐσχάτων διαβήματων καὶ τὴν Ἐταιρίαν τῆς Κωπαΐδος καὶ τὴν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς Τράπεζαν Κωνσταντινουπόλεως.

ΦΡΙΚΤΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Ταχυδρομικῶς ἐλάβωμεν τὸ ἕκτακτον παράρτημα τῶν Ἡμερησίων Νέων τοῦ Βερολίνου, ἀγγέλλον ἐν μέγα σιδηροδρομικὸν δυστύχημα συμβάν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, 2 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν ἀπὸ Στέγης εἰς Βερολίνον ἀμαξοστοιχίαν. Ἔνῳ ἦτο ἔτοιμη πρὸς ἀναχώρησιν, τὸ πλῆθος (καὶ ὡρα εἰς τὸ Φάληρον) ἀνύπομονοῦν κατέλθειν ἐπὶ ἄλλης γραμμῆς εἰς τὴν μεταξὺ Βερολίνου καὶ Πότσδαμ διὰ νὰ καταλάβουν ἀπὸ τῆς πίστας πόρτες ταχύτερα θέσιν, ἀν καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἔζητον νὰ ἐμποδίσουν τὴν παρὰ τὸν κανονισμὸν συρροήν αὐτὴν χιλιάδων, χωρὶς καὶ νὰ κατορθώσουν τίποτε. Οτε ἐσφενδονίσθη ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἐφ' ἥ; τὸ πλῆθος ἡ ἀπὸ Βερολίνου ἀμαξοστοιχία, ἥτις μεθ' ὅλα τὰ δοθέντα σημεῖα δὲν ἐπρόθασε νὰ ἀναστεῖῃ τὸν δρόμον τῆς καὶ οὕτω κατεπλάκωσεν ἡ μᾶλλον ἐκοπάνισε δσους ηρεν εἰς τὴν γραμμὴν της, ἐν ὅλω 17 γυναικας, 18 ἄνδρας καὶ 6 παιδία. Οὕτως ἐτιμωρήθη αἴματηρότατα ἡ σπουδὴ τοῦ νὰ καταλάβωσιν θέσιν, ἀλλο πάλιν αὐτὸς κτηνῶδες ἔνστικτον τῶν μωρῶν ἀνθρώπων.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Γ.

Μουτικὴ ἀπὸ μαρτυρία.—"Ανθη ἡλεκτρικά.—"Οπου ἡ ἀστραπὴ βλέπεται ἀπὸ κοντέ.—Σιδηρόδρομος γωρὶς ἵππους καὶ γωρὶς ἀτμόν.

Σπουδαιότατον τμῆμα ἐν τῇ Βιενναίᾳ Ἐκθέσει εἶνε ὁ λεγόμενος Τηλεγραφικὸς θάλαμος. Ο θάλαμος οὗτος συνδέεται διὰ τῶν τηλεγραφικῶν συμμάτων μετὰ διαφόρων θεάτρων καὶ μουσικῶν συμφωνιῶν, ἔκαστος δὲ τῶν ἐπισκεπτῶν τείνων τὸν ἡχοδοχὸν εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ ἀκούει τῆς ἀριες τῶν ὀπερῶν καὶ τὰς ἀρμονίας τῶν συμφωνιῶν. Πρῶτος εύτυχης, ὅστις ἤκουεν

τοὺς διόλοκληρον πρᾶξιν μελοδράματος ἐν τῷ μαγικῷ τούτῳ θαλάμῳ, ἦτο ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλάνος, πρὸς τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν, ἐπεσπεύθησαν πολὺ αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐκθέσεως. Ο ὄδιος εἰσήχθη καὶ εἰς τὸ Ἡλεκτρικὸν θέατρον καθ' ἧν τοιχυμὸν ἔκαμπνον δοκιμάς αἱ ὥραιότεραι χορεύτριαι τοῦ Βιενναίου Μελοδράματος, τοιχυλίζει αἱ πλεῖσται, ἀλλ' οἱ νεώτεροι βασιλεῖς δὲν τρομάζουν ἀπὸ τέτοια πράγματα, ἵσως μάλιστα καὶ εὐχαριστοῦνται. Τὸ θέατρον τοῦτο φωτίζεται δι' ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ τῶν φωτῶν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, καὶ εἶναι, ὡς λένε, θαῦμα ἰδέσθαι!

*
Ο κηπουρὸς Βρονώλδ ἔξεθεσεν ἐν τῇ Θόλῳ δύο χρυσταλλίνας ἀνθογάστρας, ἔξι ἑκατόντας αἱ ὅποιαι ἀνθοῦσι καὶ αὐξάνουν ἐντὸς τῶν νεωτέρων μυροβλήτων αἴθουσαν. Μὲ τὴν διαφορὰν διτὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν φυτῶν τοῦ κ. Βρονώλδ οὔτε διὰ τοῦ ἡλίου γίνεται, οὔτε διὰ τῶν θερμῶν πνοῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων τῶν σαλονίων, ἀλλὰ διὰ τοῦ θαυματουργοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Δύο φωτολαμπίδια ἐπὶ τοῦ καλύμματος τοῦ ύελοσκεποῦς κιβωτίδιου κρύπτουσι καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν καὶ ἡλίον διὰ τὰ ἡλεκτρόπνευστα φυτά. Καὶ ἐπειδὴ σᾶς δημιύλησμεν ἥδη περὶ τοῦ ὑπνου τῶν φυτῶν, σᾶς λέγομεν διτὶ εἰς τὰ δι' ἡλεκτρισμοῦ τρεφόμενα φυτὰ ἀπαγορεύεται ὁ ὑπνος· ὡς νὰ συμμετεῖχον τῆς ληστείας τοῦ Δέγγλερη καὶ ὁ πεθήληθησαν ὑπὸ τοῦ Κοσονάκου εἰς ἀναγκαστικὴν ἔξομολογητικὴν ἀπύνιαν. Αὐτὰ πρέπει ἀδιακόπως νὰ αὐξάνουν, διότι καὶ ἀδιακόπως ὁ ἡλεκτρισμὸς δουλεύει. Τὸ ἄλλο κιβωτίδιον περέχει φυτὰ αὐξάναντα διὰ τῆς συνήθους μεθόδου, πρὸς ἀντίθεσιν τῶν διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Οἱ ἰδόντες παραβάλλουν τὰ μὲν φυσικῶς αὐξάνοντα πρὸς τὰ κοκκινομάγουλα καὶ χονδρά χωριατόπουλα, τὰ δὲ διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ πρὸς τὰ λεπτὰ, ἀλλὰ χαριτωμένα παιδία τῶν πρωτευουσῶν.

*
Περιεργότερον τμῆμα εἶνε τὸ τῶν πειραματικῶν δργάνων. Ἐκεῖ συναθοῦνται καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ, ἔξηγοῦντες διάφορα φαινόμενα τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Ἐκεῖ δύναται τις νὰ σπουδάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, χωρὶς νὰ φοβηθῇ μήπως πέσῃ κεραυνόπληκτος, τὴν φύσιν τῆς ἀστραπῆς, πῶς δὲν σχηματίζει εὐθείαν γραμμὴν, ἀλλὰ διόλοκληρον δίκτυον γραμμῶν, ἀπαραλλάκτως ὡς αἱ διασταυρούμεναι διευθύνσεις τοῦ κισσοῦ. Ἐκεῖ σπουδάζει τις τὰ λεγόμενα κυμάτια τοῦ ἡλεκτρικοῦ σπινθῆρος, τὰς μαγνητικὰς καμπύλας, καὶ τὰ μικροσκοπικὰ ἀκόμη ρευμάτια, τὰ διερχόμενα φέροντας τὴν καρδίαν τοῦ βατράχου, διταν νεκρὸς ἥδη ζῆ καὶ κινεῖται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.

*
Ο ἡλεκτρικὸς σιδηρόδρομος! νὰ τρέχῃς δηλαδὴ ἐφ' ἀμάξης χωρὶς ἀλογο καὶ χωρὶς ἀτμὸν, καὶ ὅμως νὰ τρέχῃς, ταῦτα εἰπεῖν νὰ πετάῃς! Μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἐπὶ τὸ εἰδυλλιακῶτεον, ν' ἀκοῦς γλυκὰ γλυκὰ κελαδοῦντα κουδουνάκια τίνα, ὡς νὰ ἥσος εἰς ράχην τίνα βουνοῦ καὶ ἤκουες ρευμάζων ἔκει βόσκον ποίμνιον. Πῶς κινεῖται λοιπὸν ὁ ἡλεκτρικὸς σιδηρόδρομος, δέ νέος αὐτὸς σιωπηλὸς διάβολος, διστις πολλῶν χωρικῶν εὔσεβεῖς ψυχᾶς προώρισται νὰ ταράξῃ; Ια τοῦ Δυνατοῦ τῆς ἡλεκτρικῆς μεταφορᾶς δυνάμεως! Τὸ πειραματοῦτο ἐγένετο πρώτην φορὰν πρὸ δεκαετίας ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῆς Βιεννῆς ὑπὸ τοῦ γάλλου μηχανικοῦ Φονταίν. Οὕτως συνέδεσε τὰ σύμματα δύο εἰς ἀπόστασιν ἐκατὸν μέτρων ἀπ' ἀλλήλων εὑρισκομένων δυναμοπλεκτρικῶν μηχανῶν, ἔξι ὡν ή μία (ἡ γεννητικὴ) τίθεται εἰς κίνησιν δι' ἀπλομηχα-